

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

23 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte Nadejda Toma,
Judecători Iurie Diaconu, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocata Andriana Tărîță în numele părții vătămate Rotari Aliona, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 noiembrie 2021, în privința inculpatului

Rotari Alexandr xxxx.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 07.09.2020 – 30.03.2021,
instanța de apel 28.05.2021 – 10.11.2021,
instanța de recurs: 31.01.2022 – 23.02.2022.

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 30 martie 2021, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Rotari Alexandr a fost condamnat în baza art. 320¹ Cod penal la 1 an închisoare și art. 155 Cod penal la 1 an închisoare.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa de 1 an 3 și luni închisoare.

Potrivit art. 85 alin. (1) Cod penal, *prin cumulul parțial* a pedepselor aplicate, inclusiv conform sentinței Judecătoriei Bălți din 22.01.2021, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 1 an și 6 luni închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate i-a fost suspendată condiționat, pe un termen de probațiune de 2 ani.

Procesul penal în privința lui Rotari Alexandr, învinuit în baza art. 155 Cod penal (*privind partea vătămată Duhovneac V.*), a fost încetat în legătură cu împăcarea părților.

Acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Rotari Aliona în latura prejudiciului material, a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul părții vătămate Rotari Aliona prejudiciul moral în mărime de 10.000 lei.

2. Instanța de fond a constatat că, inculpatul Rotari Alexandr, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al faptei sale, acționând în detrimentul normelor imperative stabilite de legislația penală, dar și de interdicția impusă de instanța de judecată prin încheierea din 29.06.2020 și ordonanța de protecție din 29.06.2020, de a se apropia de locuința victimei Rotari Aliona, la data de 26 iulie 2020, în intervalul orelor 04:21 și 06:00, a venit pe adresa mun. xxxx str. Xxxx ap. xx, a intrat în apartamentul victimei Rotari A. în privința căreia a și fost instituite normele de protecție prin actele judecătorești enunțate supra și a deteriorat mai multe bunuri, prin care fapt a încălcat intenționat măsurile stabilite de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie din data de 29 iunie 2020, prin care acestuia îi este interzis să se apropie de locuința victimei Rotari A., pe un termen de 3 luni, începând cu data de 29 iunie 2020.

Acțiunile inculpatului sunt încadrate în baza art. 320¹ Cod penal, ca neexecutarea măsurilor din ordonanța de protecție a victimei violenței în familie și anume acțiunea intenționată de neexecutarea intenționată și eschivarea de la executarea măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.

Tot el, la data de 26.07.2020, orele 06:00, aflându-se în apartamentul nr. 49 de pe str. Xxxx, mun. xxxx, din motive neîntemeiate, s-a apropiat de Duhovneac Vladimir și, îndreptând un cuțit în direcția lui, l-a amenințat că îl va omorî, ulterior având cuțitul în mâna dreaptă, cu același scop, a aplicat o lovitură cu pumnul în umărul stâng lui Rotari Aliona, amenințând-o că o v-a omorî, amenințarea exprimată, reieșind din circumstanțele expuse supra, putea fi realizată.

Acțiunile inculpatului sunt încadrate în baza art. 155 Cod penal, ca amenințarea cu omor ori cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății și anume acțiunea intenționată de amenințarea cu omor dacă a existat pericolul realizării acestei amenințări.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut în totalitate faptele incriminate și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată, prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, că inculpatul a recunoscut vina integral și s-a căit de cele comise, că circumstanțe atenuante nu au fost stabilite, cele agravante fiind săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a mai fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză, că potrivit art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă prin condamnare la închisoare, cu suspendarea condiționată a executării ei, în

temeiul art. 90 Cod penal, cu încetarea procesului penal pe art. 155 Cod penal, privind partea vătămată Duhovneac V., în legătură cu împăcarea părților.

De asemenea, instanța a statuat că partea vătămată Rotari A. a depus o acțiune civilă, prin care a solicitat de a încasa de la inculpat prejudiciul material în suma de 96.560 lei și cel moral în mărime de 160.000 lei.

Însă, dat fiind că la materialele cauzei nu există careva date obiective cu referire la sumele prejudiciilor materiale, asupra cuantumului acestor despăgubiri urmează să decidă instanța de drept civil, admitând acțiunea în partea vizată în principiu.

În același timp, urmează de încasat un prejudiciu moral în mărime de 10.000 lei, cuantum care va fi capabil să acopere integral daunele morale cauzate părții vătămate Rotari A. și care se încadrează perfect în practicile CtEDO, or faptele inculpatului sunt inacceptabile și au un grad de prejudiciu care permite încadrarea acestora la categoria infracțiunilor însă, nu pot fi negate și relațiile de rudenie dintre inculpat și părțile vătămate, inclusiv responsabilitatea de educație de care juridic și moral a fost ținută partea vătămată și a căror consecințe cad parțial și indirect pe umerii acesteia.

3. Avocata Andriana Tărîța și partea vătămată Rotari Aliona au declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri *de condamnare*, cu admiterea integrală a acțiunii civile.

Apelanții au invocat că cauza a fost examinată în ordinea art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu, fiind recunoscută ca parte vătămată și parte civilă pe dosar Rotari Aliona, ultima indicând că i-a fost cauzat prejudiciu material în sumă de 92.560 lei.

Fiind audiată, partea vătămată a mărturisit inițial că i-a fost cauzat prejudiciu material în sumă totală de 82.560 lei și moral de 10.000 lei. Ulterior, partea vătămată a declarat că făcând curățenie, a mai depistat lucruri deteriorate care ajung la un preț de 14.000 lei. În total, prejudiciul material este de 96.560 lei. Apoi, Rotari Aliona a declarat că prejudiciul moral ajunge la suma de 160.000 lei. La moment, are o stare de frică continuă de siguranța sa.

Anterior au mai fost dosare penale intentate în privința lui Rotari Alexandr pe art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal. Conform sentinței Judecătoriei Bălți din 22 octombrie 2018, Rotari Aliona figurează ca parte vătămată, iar instanța i-a aplicat art. 90 Cod penal - 1 an termen de probă. Ulterior prin sentința Judecătoriei Bălți din 08 octombrie 2019, Rotari Alexandr a fost tras la răspundere penală conform art. 186 alin. (2) lit. 4) Cod penal, dosarul fiind încetat cu retragerea plângerii părții vătămate, l-a iertat, fiindu-i fiu.

Prejudiciul material a fost probat prin pozele anexate la materialele cauzei, a bunurilor deteriorate. Inculpatul a acceptat să restituie prejudiciul material și moral solicitat. Astfel, instanța de fond urma să se expună asupra acțiunii civile, cu admiterea, în cadrul procesului penal. Or, la dosar sunt suficiente probe ce confirmă prejudiciul material în sumă de 96.560 lei.

Este nefondată pedeapsa aplicată inculpatului sub formă de termen de probă deoarece nu a stat pe calea corijării, aflându-se la libertate, și prezintă pericol pentru partea vătămată. Inculpatului, de două ori i-a fost aplicată pedeapsa sub formă de termen de probă de 1 an, conform sentinței Judecătoriei Bălți din 22 octombrie 2018 și

Judecătoria Bălți din 22 ianuarie 2021, deci urmează a fi privat de libertate, cu executarea pedepsei închisorii.

4. Potrivit deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Bălți din 10 noiembrie 2021, apelul a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Rotari Alexandr a fost condamnat în baza art. 320¹ Cod penal la 1 an închisoare și pe art. 155 Cod penal la 1 an închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă de 1 an și 3 luni închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, prin *adăugirea parțială* a pedepsei aplicate conform sentinței Judecătoria Bălți din 22.01.2021, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 1 an și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la 10.11.2021.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul părții vătămate Rotari Aliona prejudiciul moral în mărime de 50.000 lei.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că instanța de fond, n-a dat destulă eficiență prevederilor art. 90 Cod penal și neîntemeiat a suspendat condiționat executarea pedepsei cu închisoarea.

Potrivit prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune.

Însă, instanța de fond, la stabilirea pedepsei nu a luat în considerație gravitatea și urmările prejudiciabile ale infracțiunilor comise de inculpat, îndreptate împotriva părții vătămate, mai cu seamă infracțiunea de amenințare cu omor cu aplicarea unui cuțit, din care fapt reiese pericolul social sporit al infracțiunilor săvârșite, nu au fost luate în considerație circumstanțele atenuante, aplicându-i-se prevederile art. 90 Cod penal.

Un aspect important îl constituie persoana inculpatului, care interesează sub raportul pericolozității sociale decurgând, în primul rând din fapta și din împrejurările în care aceasta a fost comisă, iar în al doilea rând din comportamentul său până și după comiterea infracțiunii.

Urma să fie efectuată o analiză completă și minuțioasă a personalității infractorului, care anterior a avut mai multe atingeri cu legea penală, precum și a fost condamnat prin sentința Judecătoria Bălți din 22.01.2021, în baza art. 320¹, 320¹ Cod penal, art. 84 alin. (1) Cod penal la 4 luni închisoare, cu suspendarea executării pedepsei în baza art. 90 Cod penal pe un termen de probă de 1 an, precum și prin sentința Judecătoria Bălți din 22.10.2018, în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare, cu suspendarea executării pedepsei în baza art. 90 Cod penal pe un termen de probă de 1 an, ambele infracțiuni la fel fiind comise în privința părții vătămate Rotari Aliona, însă inculpatul nu a făcut concluziile de rigoare, nu a pășit pe calea corijării,

săvârșind din nou cu intenție prezentele infracțiuni, concluzionând că corijarea inculpatului este posibilă doar fiind izolat de societate, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de închisoare, pedeapsă ce va corecta vinovatul și va asigura scopurile pedepsei, concluzie dictată de pericolul social al faptelor comise, de circumstanțele cauzei, de poziția părții vătămate, care a solicitat aplicarea în privința inculpatului a pedepsei închisorii cu executarea reală a acesteia, precum și personalitatea inculpatului, care anterior a fost condamnat de două ori la pedeapsa închisorii, cu suspendarea executării pedepsei în baza art. 90 Cod penal, însă concluzii nu și-a făcut și continuă să comită infracțiuni.

La aplicarea pedepsei, instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, pripit a ajuns la concluzia privind aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, or, inculpatul urma să execute real pedeapsa cu închisoarea, pentru a asigura corectarea și reeducarea inculpatului și pentru a preveni săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. O pedeapsă mai blândă nu va asigura atingerea scopului pedepsei și nu va duce la corijarea inculpatului.

Astfel, pedeapsa închisorii este una echitabilă faptelor comise și consecințelor survenite, precum și personalității inculpatului și care își va atinge scopul și va duce la restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât de către inculpat, cât și de alte persoane, motiv pentru care instanța de apel concluzionează asupra necesității casării sentinței, în latura penală.

Totodată, potrivit art. 387 alin. (3) Cod de procedură penală, în cazuri excepționale când, pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părții civile, ar trebui amânată judecarea cauzei, instanța poate să admită, în principiu, acțiunea civilă, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă.

La momentul examinării cauzei, în instanța de fond și în cea de apel este dificil de a stabili cuantumul despăgubirilor materiale cuvenite părții vătămate, la materialele cauzei nefiind anexate copii de facturi sau alte acte care ar confirma cu certitudine cuantumul cheltuielilor suportate efectiv și real de către partea vătămată pentru repararea prejudiciului cauzat în urma comiterii infracțiunilor.

Cu atât mai mult, că în faptele reținute în sarcina lui Rotari A. nu a fost stabilit și indicat cu certitudine cuantumul prejudiciilor cauzate părții vătămate, astfel instanța de apel nu poate dispune admiterea pretențiilor în latura prejudiciului material.

Potrivit art. 2037 alin. (1) și (2) Cod civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Astfel, urmează a încasa în folosul părții vătămate prejudiciul moral în cuantum de 50.000 lei, care este echitabil tuturor circumstanțelor cauzei, precum și faptelor comise de inculpat și consecințelor survenite. Ori, prejudiciul moral solicitat de partea

vătămată în sumă de 160.000 lei este nejustificat de mare pentru cazul în speță, ținând cont de cele constatate, din care motiv acțiunea în această parte urmează a fi admisă parțial, în suma sus-indicată.

5. Avocata Andriana Tărița declară recurs ordinar, solicitând casarea parțială a deciziei menționate și pronunțarea unei noi hotărâri, cu admiterea integrală a acțiunii civile înaintate de partea vătămată Rotari Aliona.

Recurenta invocă că cauza penală a fost examinată în ordinea art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu, părții vătămate i-au fost cauzate suferințe fizice și psihice, având o stare de frică continuă de siguranța ei.

Prejudiciul moral în sumă de 160.000 lei, ar fi legal și corect, raportat la suferințele părții vătămate.

Prejudiciului material, a fost probat prin probe pozele anexate la materialele cauzei, a bunurilor deteriorate. Inculpatul a acceptat să restituie prejudiciul material și moral solicitat. Astfel, instanța de fond urma să se expună asupra acțiunii civile, cu admiterea ei, în cadrul procesului penal.

În perioada judecării cauzei în instanța de fond și în cea de apel, partea vătămată a fost în imposibilitate de a prezenta copii de facturi sau alte acte care ar confirma quantumul cheltuielilor suportate efectiv și real pentru repararea prejudiciului cauzat. Din motiv că a avut loc reparația domiciliului, nu era posibil de găsit careva acte. La moment, partea vătămată poate prezenta acte ce țin de procurarea anumitor bunuri, care au fost deteriorate: geamul confecționat din masă plastică din bucătărie și dormitor, frigider, televizor de model „Samsung”, patul din dormitor, telefonul mobil luat în împrumut, achitat de către Rotari A., prețul genții de piele tăiate cu cuțitul.

Prin urmare, în faptele reținute în sarcina lui Rotari A. a fost stabilit și indicat cu certitudine quantumul prejudiciilor cauzate părții vătămate și anume cel material în sumă de 96.560 lei și moral în mărime de 160.000 lei.

În drept, recursul este întemeiat pe *art. 420-422, 428-430, 432-435 CPP*.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat niciun temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității hotărârii contestate în acest sens (*pct. 5 din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurent.

Ori, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt invocate eventuale erori de drept concrete și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii atacate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura civilă, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, privind mărimea prejudiciului moral cauzat părții vătămate și admiterea în principiu a acțiunii civile în partea privind despăgubirile materiale în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 219 alin. (4), 220 alin. (3), 387 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, art. 2037 Cod civil, conform căror, la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, etc. Hotărârea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil. O dată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeuri și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge. În cazuri excepționale când, pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părții civile, ar trebui amânată judecarea cauzei, instanța poate să admită, în principiu, acțiunea civilă, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă. ***Mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată*** în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. ***Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată***, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate. ***La determinarea***

despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.

Prin urmare, instanța de apel just și întemeiat s-a pronunțat asupra mărimii despăgubirii morale de 50.000 lei, în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat, de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă părții vătămate, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, respectând proporționalitatea comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și ținând cont de particularitățile cazului.

Totodată, este fondată și soluția instanței în latura prejudiciului material, fiind admisă în principiu acțiunea civilă, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

Ori, acest rezumat coroborează și cu faptul că prin rechizitoriu inculpatului i-a fost incriminat doar că: „...a intrat în apartamentul victimei și a deteriorat mai multe bunuri...”, deci, fără a fi constatăte bunurile concrete și valoarea precisă a prejudiciului material cauzat, iar instanța de judecată nu poate să evalueze din oficiu paguba materială survenită în consecința ațiunilor infracționale doar în baza unor poze anexate la dosar, deoarece potrivit art. 96 alin. (1) pct. 4), 142 alin. (1) Cod de procedură penală, în cadrul judecării cauzei penale trebuie să se dovedească caracterul și mărimea daunei cauzate prin infracțiune. În cazurile în care pentru constatarea, clarificarea sau evaluarea circumstanțelor ce pot avea importanță probatorie pentru cauza penală sunt necesare cunoștințe specializate în domeniul respective, se dispune expertiza judiciară, la cererea părților. Asemenea cerei nu au fost înaintate în cadrul urmăririi penale și judecării cauzei, iar recurenta a confirmat aceste împrejurări indicând că: „...partea vătămată a fost în imposibilitate de a prezenta copii de facturi sau alte acte care ar confirma cuantumul cheltuielilor suportate efectiv și real pentru repararea prejudiciului cauzat...” (f.d. 88, pct. 5. din decizie).

În același timp, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii, iar partea vătămată obținut dreptul ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura civilă.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 101, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura civilă în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea avocatul părții vătămate este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care

nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul nominalizat au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurentă, că hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Andriana Tărița în numele părții vătămate Rotari Aliona, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 noiembrie 2021, în privința inculpatului Rotari Alexandr xxxx, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 18 martie 2022.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Victor Boico